זרע קודש — צו

צו את אהרן כו' הוא העולה על מוקדה על המזבח כל הלילה כו'. וי"ל שרמז כי צריך לעובדו י"ת בב' בחי' ביראה ואהבה וצריך להקדים היראה ליראה אותו ית"ש מלעבור על מצותיו והנה בהיראה עצמה יש ב' בחי' יראה תתאה יראת העונש ויראה עילאה בגין דאיהו רב ושליט והנה ית"ש ברא ז' ארצות ואמרו חז"ל שתבל גבוה מכולם הוא הארץ אשר אנו עלי' ויש לרמוז שלכן נקראת תבל שגי' ב"פ יראה גם גי' ב"פ גבורה לידע שיש שופט ודיין ומעניש לעוברים על רצונו ולירא מזה וזה נקרא יראה תתאה וגם ליראה ממנו בגין דאיהו רב ושליט וגבור שזה הוא יראה עילאה ומשם גבורות ממותקות לאכפייא דינא וזהו למדנו כאן הב' מיני יראות ולכן התחיל במוקדה כל הלילה ומוקדה מרמז על יראה כי בלילה צריך לעובדו יותר ביראה וביום יותר באהבה וז"ש חז"ל אע"פ שאש יורד מלמעלה מצוה להביא מן ההדיוט כי האדם צריך להכין עצמו ביראת העונש ושלא לחטוא עי"ז וזהו אש ההדיוט ואח"כ זוכה לאש של גבוה מן השמים יראה עילאה וזהו שרמז והאש על המזבח תוקד "בו "לא "תכבה ר"ת תבל לרמוז לב' מיני יראה הנ"ל:

צו כו' אמרו ז"ל אין צו אלא ע"ז כי צריך לקבל עליו עומ"ש בחי' שם אדני ועי"ז ממשיך חסדים משם אל ואל אדני גי' צו ולמטה מבחי' מלכותו ית' שם חונה הס"א וצריך לשמור עצמו מאוד מהם והשמירה הוא כנ"ל להמשיך ע"ע חסד אל כל היום ע"י שיקבל עול מלכותו ית' כנ"ל:

צו את אהרן כו' זאת תורת העולה היא העולה על מוקדה על מזבח כל הלילה עד הבוקר כו' ופי' רש"י אין צו אלא לשון זירוז כו' וביותר צריך לזרז במקום שיש חסרון כיס יש להבין הלשון חסרון כיס ולא חסרון בכיס או חסרון ממון גם מה אמר כאן שיש חסרון כיס ולכן זרזו שיהי' היא העולה על מוקדה כל הלילה על המזבח האיך שייך זה לחסרון כיס הענין ע"ד שכתבנו במ"א ע"פ אל ה' ויאר לנו שכשמתיחדין שמות אל הוי' בא אור גדול ובאור פני מלך חיים ונשפע כל טוב ושמות אלו גי' מזבח שע"י הקרבנות שהי' מקריבין הכל לה' הי' מתייחדין אלו והמשיך מי"ג מדה"ר ששם אל הוא ראשון מי"ג מדה"ר ושמות אלו גי' זן כי כל השפע נכלל בתיבת זן כי כל השפע נכלל בשם מזון אפילו המלאכים יש להם בחי' מזון מה שניזונים מזיו השכינה וכן מצינו לא רעב ללחם ולא צמא למים כ"א לשמוע את דבר ה' נמצא שרעב כולל שמיעת דבר ה' וצריך להשביע במזון התורה נמצא שאפי' שפע שכל לחכמת התורה נקרא מזון והכל נשפע משמות הנ"ל שגי' זן והנה העולה כולה כליל רומז על מס"נ ורוחו ונשמתו וגופו הכל לה' וצריך זירוז גדול ע"ז שיהי' לו מס"נ בשלימות והנה צו גי' אל אדני רומז כי צריך לשעבד כל הכוחות שבו שנשפע מענין שם אדני כי אין אדון בלא עבדים ולכן ברא ית"ש עבדיו ולכן זה הוא מדת מלכות שרומז כנ"ל שאין מלך בלא עם ולכן הטביע ית' כח זה בהנבראים וצריך לשעבד זה הכח לו ית"ש ועי"ז נעשה חיבור אל אדני ועיקר השיעבוד כח שבו לו ית" לחבר השמות הנ"ל הוא כי מאמין ויודע שעיני ה' משוטטות בכל הארץ המגביהי לשבת המשפילי לראות בשמים ובארץ ומעיני השגחתו ית"ש נשפע כל הטובות וכשמקיים האדם כמ"ש עיני לשמים נטלת כמ"ש שאו מרום עיניכם עי"ז נעשה זיווג ליחודו כביכול בבחי' ב' עינים הנ"ל שי"ת משגיח כביכול בעיניו למטה ועמו בית ישראל עינינו אל ה' אלקינו ונעשה זיווג ע"י הראי' כמ"ש בס' שיש עופות שמולידין ע"י הראי' וזה מורה לנו שנשפע בחי' זאת מגבהי מרומים כי א"א שיהי' שום דבר שיהי' בעוה"ז בלתי אם יש לו שורש מלמעלה ועי"ז נעשה חיבור אל אדני כנ"ל שמה שאנו נושאין עינינו לו ית"ש הוא בחי' אדני ונקרא שכינה בתחתונים כו' וי"ת משגיח עלינו מטובת י"ג מדה"ר של שם אל כנ"ל וז"ש אין צו אלא לשון זירוז לזרז א"ע למס"נ לה' ולהגביר עיניו לו ית"ש כמו שהוא משגיח עלינו וכתוב זה כאן בעולה שמורה על מס"נ לו ית"ש וח"ו מי שאינו מאמין בהשגחתו ית"ש אז מפריד בדעתו בין יחוד השמות וז"ש אין צו אלא ע"ז לשמור מע"ז ע"י שמאמין בעיניו השגחתו ית"ש ולכן נושא למרום עיניו ונעשה יחוד הנ"ל וז"ש ביותר צריך לזרז במקום שיש חסרון כיס נוטריקון כס יה ע"ד שכ' כי יד על כס יה בחי' ראשית שהעיקר הוא צריך שלא יהי' חסרון בבחי' ראשית וז"ש ביותר צריך לזרז עצמו למס"נ הנ"ל שמרומז בעול' במקום שיש חסרון כיס בזמן הגלות ידוע שאין השם והכסא שלם גם כיס בחילוף א"ת ב"ש הוא לחם גי' ג' הויות שהם בחי' ג"ר בחי' ראשית ובלחם נכלל כל השפעות ועתה שאין השם והכסא שלם יש חסרון השפעה בחי' לחם שבחילוף כיס וצריך לזרז למס"נ לה' לתקן בבחי' הנ"ל שיתייחדו אל אדני יושפע שפע בחי' י"ג מדה"ר לבחי' שם אדני הנ"ל:

דבר אל בנ"י לאמר המקריב את זבח שלמיו לה' יביא את קרבנו לה' מזבח שלמיו צריך להבין לשון הפסוק והכפל שבו רק הפי' כי ידוע שעיקר הקרבן הבא על חטא כגון חטאת ואשם וגם עולה שמכפרת על ל"ת ועל הרהור ואיך יכופר עון האדם בהקריבו קרבן בהמה על גבי המזבח וכי ח"ו דרך בו"ד לו ית"ש שיכפר פניו במחנה ומנחה שיתן לו ויכפר לו עי"ז מה שחטא נגדו והטעם כי האיש ההוא צריך למתנה ומנחה ההוא ומקבל הנאה מזה ולכן מוחל לו חטאו נגדו משא"כ ית"ש כמ"ש אם ארעב לא אומר לך האוכל בשר אבירים ודם עתודים אשתה רק עיקר הקרבן הי' שיתרצה ה' בו להאדם שחטא הוא ע"י שבא האדם לביה"ק ששם כהנים בעבודתם ולוים בדוכנם והם הי' מגדילים בעיניו החטא מאד שחטא נגדו ית"ש אשר אין שיעור וערך לגדולתו והי' בקדושתם הגדולה מבינים להם הענין ההוא מאוד עד שהי' האיש ההוא חפץ באהבה וחפיצה גמורה למסור נפשו לה' והי' במחשבתו תקוע בלבו שימסור גופו ונרו"ן אליו ית"ש שיתרצה ה' בזה מה שחטא נגדו כמ"ש תמותת רשע רע רק שרחמיו ית"ש מרובים ואמר יביא קרבן ויתכפר והי' האיש מחשב בשעת שחיטת הקרבן שכל מה שעשה להקרבן הבהמה ראוי לעשות לו והי' מוסר גופו ונרו"נ אליו ית"ש בכל עשי' שעשו הכהנים בקרבן שחיטה וזריקת הדם והקטרת האברים והכהנים הי' מתפללין עליו שיתכפר חטאו בזה שמוסר נרו"נ והי' מלמדים לאיש ההוא איך יהי' המס"נ כראוי מה שבגלות בעוה"ר אין ידוע כמעט לנו איך יהי' מס"נ לה' לבדו ובזה נתרצה ה' והי' ית' מצרף המחשבה למעשה ונחשב באמת כאילו הקריב נפשו וגופו לה' ע"ג המזבח לשרוף על קדושת שמו ית' וזהו בקרבנות הבאים על החטא אבל שלמים שהם רק נדבה הי' מהסברא שא"צ כ"כ למסור גופו ונרו"נ כנ"ל כיון שלא חטא נגדו ית' בגופו ונפשו והאיש שכוונתו בקרבן א"צ לחשוב כנ"ל במס"נ רק להקריב הבהמה לה' שזה הוא כבוד לה' ובא הכ' להשמיענו שאין הדבר כן כי הירצה לה' באלפי אלים כו' ואף בשלמים צריך שיהי' הכל ע"ד הנ"ל למסור נפשו באהבה גמורה לה' לדבק נפשו בה' וז"ש המקריב זבח שלמיו לה' שהוא בלא חטא רק בשלום ג"כ צריך שיקריב את קרבנו דייקא שיקריב א"ע וגופו ונרו"נ לה':

א"י כי כתיב מה אשיב לה' כל תגמולוהי עלי שהנה א"א להשיב על אחת משום טובה שעושה עמנו כמ"ש אלו פינו מלא שירה כים ולשוניו כו' אין אנו מספיקים להודות לך על אחת מאלף אלפי אלפים כו' הטובות כו' ואם א"א אפי' להודות ומכש"כ להשיב לה' ומה ישיב לה' אדם קרוץ מחומר רק האדם צריך להבין שכל מה שפעל ה' הוא למעניהו ית' לקילוסו וכל מה שברא ית' לכבודו בראו ולכך צריך האדם לראות שלא יהנה מעוה"ז לעצמו כלום שהוא מועל בקדשי שמים כיון שהכל ברא לכבודו ולא להאיש ואיך יהנה האדם במה שנברא רק לכבוד ה' ית"ש רק יראה האדם שכל מה שיתן לו ה' הן עושר וכבוד הן בנים וכל טובות שלא יחשוב בהם רק שיעשה בהם עבודתו ית"ש עושר ליתן צדקה ובכבוד שנתן לו ה' יראה שלא יהנה מכבוד הזה רק במה שנתגדל כבודו ית' בזה וכדומה בכל הטובות לא יקח במחשבתו לעצמו כלום מהם ולא יהנה מהם כלל וז"ש מה אשיב לה' כי א"א בשום אופן כנ"ל רק מטובת האלה תגמולוהי עלי שכל מה שגמל אתי אשיב לה' זה הדבר בעצמו שלא אקח לעצמי כלום מהטובות ואשיב לה' כל תגמולוהי שגמל ית' אתי אם יתן לו ית' עושר יאמר מה לי הנאה בעשירות הזה גם כמה ימי חיי בעוה"ז הלא ימי כצל עובר ומה לי בימים המועטים אלו אם אהי' עשיר או עני רק העשירות הזה יהי' רק בעבודתו ואעבוד אותו ית"ש וכן בכל הטובות יחשוב זה וז"ש המקריב זבח שלמיו לה' שיהי' במחשבתו לשם לה' על טובתיו וזה לשון שלמים תשלומין ובאמת זה א"א רק יביא קרבנו לה' מזבח שלמיו שיקריב קרבנו הטובות שנתקרבו לו וזה יהי' תחשב לזבח שלמיו תשלומין לה' אבל בענין אחר א"א לומר שיהנה הוא מהטובות וישלם לה' תשלומין עליהם שזה א"א כנ"ל מה אשיב לה' כו' כוס ישועות אשא כשיתן לי ה' ישועה לא אחשיב הנאתי בזה רק אשא וארים אותה ובשם ה' אקרא שיתגדל כבודו עי"ז שרק הכל לכבודו:

וע"ד הנ"ל שעיקר הקרבן הוא מס"נ לה זהו שרמז בפ' שמע כו' אחד ושהכל אותיות שם א"ח ע"ד כ"כ בס' ורמז כי שם ר"ת "שלמים "מנחה ואח ר"ת "אשם "חטאת וכמו שבקרבן הי' העיקר שהי' מס"נ כן. עד"ז צריך למס"נ בפסוק שמע וזה שרמז הקרבנות כאן וע"ד הוא ית"ש עד עלינו שאנו מוסרין נפשינו כמ"ש הלא כי עליך הורגנו כל היום וכן בלימוד שהוא במקום קרבן כמ"ש ז"ל זאת התורה לעולה ולמנחה כו' צריך שיהי' הלימוד ע"ד הנ"ל: